

Un retrat de Donald Trump

written by Pere Grau i Rovira | 9 de juny de 2020

Avui faig una excepció i no parlo del nostre conflicte amb Espanya o de la galdosa actuació dels nostres partits, sinó d'aquesta "joia" de president que van elegir els nord-americans i que tant d'enrenou i intranquil·litat ha portat a la política internacional (i que malauradament també repercuteix en una desatenció pels problemes catalans).

El dia 6 de juny va sortir al *Frankfurter Allgemeine* (FAZ) un article llarguíssim dels seus corresponsals als EUA, Andreas Ross i Majid Sattar (*La guerra de Trump*), en el qual de manera compacta i massiva fan un retrat demolidor d'un dels pitjors presidents que ha tingut aquell país (o potser el pitjor de tots). I he pensat que pot interessar als lectors catalans de llegir-ne almenys un extracte resumidíssim, i he traduït aquí, aquelles parts que he cregut més interessants i demolidores:

– Ja des del maig Amèrica registra més de 100.000 morts per la Covid-19, i segons un recompte del *Washington Post* en Trump podria registrar aquests dies un nou rècord: 20.000 afirmacions falses o desorientadores des que va prendre possessió del càrrec. Gent molt seriosa està convençuda que Trump no tan sols usa la mentida metòdicament, sinó que és incapaç de dir la veritat. Al mateix resultat van arribar els seus advocats en la investigació sobre l'afer de la possible influència russa en la seva elecció. Preparant-lo per respondre a preguntes del fiscal, en lloc de dir en alguns punts que no se'n recordava o de contestar vagarosament, va començar a fer acusacions i a improvisar afirmacions fins que va semblar que ell mateix es creia els seus "fets alternatius". Per això els seus advocats van evitar una declaració personal de Trump i el fiscal es va conformar amb respostes escrites.

– Trump té manca de concentració i un dèficit d'atenció. No

deixa acabar de parlar a ningú i enllaça frases sobre temes que no tenen cap relació uns amb altres. Ja durant el primer any del mandat de Trump, el periodista Michael Wolff en el seu llibre de 300 pàgines *Fire and Fury* va intentar desemmascarar Trump, amb moltes informacions filtrades des de la Casa Blanca, com a un president sense instint i sense idees ni interès per tenir-ne, superficial, mancat de maduresa, paranoic, fal·laç, irascible i enamorat perdudament d'ell mateix. I on va aconseguir demostrar millor el que deia, va ser amb les seves citacions de discursos de Trump.

– Quan Trump va dir que el país “estava en guerra amb el virus” no ho va aprofitar pas per anunciar mesures dràstiques contra la pandèmia, sinó per elevar-se ell mateix a altures olímpiques. Perquè per ell és secundari si el tema és el racisme, la violència policial, un atemptat, l'OTAN o el perill invisible per a les vides de milions dels seus compatriotes. Per ell sempre es tracta d'ell mateix. Del president que l'estiu passat per Twitter es va definir com una persona “d'aspecte i d'intel·ligència magnífics, un geni realment situat”. Del president que ha dit que “no sols entén més de virologia i de medicina més que qualsevol altre”, sinó també d'impostos, armes atòmiques, energia sostenible, devaluació de moneda, “estat islàmic”, drons o del que sigui. Del president que es va proposar ell mateix pel premi Nobel o per una medalla al valor que s'hauria hagut de penjar ell mateix... Del president que interpreta la constitució dient: “Com a president tinc el dret de fer tot el que vulgui”.

- Sap Trump que els psiquiatres usen els seus discursos com a material d'ensenyament i que hi ha governs a tot arreu que miren com poden aprofitar per ells l'egolatria del president?
- El superlatiu de la mentida normal, és sovint la teoria de la confabulació... Segons Trump, les turbines eòliques produeixen càncer, les vacunacions condueixen a l'autisme i el canvi climàtic és una invenció xinesa.

- Trump demana un agraïment sense límits [dels seus ministres i col·laboradors] pel privilegi de servir-lo... Però no es pot dir que estigui voltat de fidels convençuts, sinó que evidentment els ministres i alts consellers s'han adaptat a la situació. Sigui perquè creguin que amb un altre president no tindrien un lloc tan bo com ara, o sigui perquè es mirin Trump com una eina per poder convertir les pròpies conviccions ideològiques en política oficial.
- Trump té por del seu adversari electoral Joe Biden. Hi ha pocs americans que dubtin que Biden és un home decent i Trump sap que això d'ell no ho diria ningú. Fins i tot els seus partidaris diuen que és un groller cap de carabassa, però troben bé que faci net sense miraments "del llot i de la porqueria de Washington".
- Amb la seva amenaça de fer servir l'exèrcit contra les manifestacions de protesta a tot el país, i fent intervenir la policia militar concretament contra els manifestants davant de la Casa Blanca, no ha aconseguit altra cosa que posar molts generals americans en contra d'ell. Uns quants han recordat després al ministre de defensa que ha jurat la constitució i no pas Donald Trump.

Crec que amb aquestes mostres de la "saviesa" de Trump n'hi ha prou per comprendre perquè a molta gent, començant per mi mateix, quan surt Trump a la televisió ens ve ganes de tancar l'aparell, de fàstic que ens fa... Segurament ens haurem d'empassar Trump quatre anys més, però si la seva gestió fatal davant de la pandèmia aconseguís que perdés les eleccions, aquest seria l'únic resultat positiu d'aquest maleït virus.